

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2023. április 30.

Nyíregyháza

Istentisztelet

Cím: Öröm, imádság, hála...

(1. dia) „Mindenkor örüljete¹⁷, szüntelenül imádkozzátok, ¹⁸mindenért hálát adjátok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra. ¹⁹A Lelket ne oltsátok ki, ²⁰a prófétálást ne vessétek meg, ²¹de mindent vizsgáljátok meg: a jót tartsátok meg, ²²a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok. ²³Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. ²⁴Hű az, aki elhív erre titeket; és ő meg is cselekszi azt.” I Thessz 5,16-24

Szeretett Gyülekezet!

Ma **(2. dia)** Jubilate, azaz az öröm, az örvendezés vasárnapja van. Mögöttünk van húsvét ünnepe, de a feltámadás öröme áthatja a Krisztusban hívő népet. Az az öröm, amit a feltámadás, a halál feletti győzelem jelent, az túlmutat húsvét ünnepén, áthatja a mindennapokat, a hétköznapokat és ez a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

feltámadás okozta öröm örvendezésre adhat okot. Ezért is hallottuk a lekióban olvasott Igében, melyet Jézus mond **(3. dia)**: „...ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veheti el tőletek...” Jn 16,22. Ez egy olyan mély, belső öröm, amely átjárja a szívet, meghatározza az ember lényét, személyét, amelyet soha senki nem vehet el a Krisztusban hívő embertől. Jubilate vasárnapja erre emlékeztet bennünket. Ezért is beszél Pál apostol a thesszalónikai gyülekezetnek az örömről, a háláról, a békességről.

Az imént felolvasott igehirdetési alapige a thesszalónikai gyülekezetnek írt 2. levelében olvasható. Ebben a részben, a 4. fejezet végén és az 5. fejezet elején is a feltámadásról ír Pál és ehhez kapcsolódóan írja mindazt, amit felolvastam és zárja sorait egészen gyakorlati útmutatással. Arról ír a gyülekezetnek, hogy hogyan éljék az életüket a mindennapokban. Mindazt, amit elméleti útmutatásként megfogalmazott a levelében, azt hogyan éljék a gyakorlatban, a mindennapokban.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Mennyire hatja át az egész életüket lényüket mindaz, amiről írt az előző sorokban?!

Csupa felszólító módban, mintegy tanácsként, parancsként írja a gyülekezetnek **(4. dia)**

- **mindenkor örüljetek**
- **szüntelenül imádkozzatok**
- **mindenért hálát adjatok**
- **a Lelket ne oltsátok ki**
- **a prófétálást ne vessétek meg**
- **mindent vizsgáljatok meg**
- **a jót tartsátok meg**
- **a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok**

Az első három **(5. dia)** a hívő élet nélkülözhetetlen, alapvető szüksége. Enélkül olyan szegény lenne az ember, ezekkel azonban teljesen be tud töltekezni. Mit okoz mindezek hiánya?

(6. dia)

- öröm – örömtelenség – boldogtalanság
- imádság – Istennel való beszélgetés hiánya

- hálaadás – hálátlanság – elégedetlenség

Nem is kell olyan sokat beszélni, hogy hányak életében nincsenek, vagy alig vannak örömök. Ma népbetegségnek számít a keserűség, a megkeseredettség, a kiégés, az öröm hiánya, a boldogtalanság. Emberek milliói keresik csak hazánkban azt az örömet, ami az életüket jobbra, minőségibbé tehetik és annyi mindennél próbálkoznak, bízva abban, hogy rátalálnak az igazi, soha el nem múló öröme, boldogságra. Egyszer hallottam egy fiataalt – akivel interjút készítettek –, akinek alkohol - és drogproblémája volt, azt nyilatkozta, „az öröm mámore, ha ideig-óráig, de feledtette a boldogtalanságomat”. A kijózanodás pillanatában újra és újra rádöbbsent, hogy az az „öröm”, amit nyújt, akár az ital, akár a bódító szerek, múló „örömök” és csak tetézik a gondot. De elhiteti az emberrel, hogy addig se kell a boldogtalanságára gondolni. Mennyi ilyen **(7. dia)** boldogtalan ember flangál az utakon, élük a házasságukat, végzik a munkahelyen a munkájukat, bolyonganak a nagyvilágban egyedül, magányosan, elveszetten. El sem tudjuk képzelni,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

mennyi ilyen van az y – és z generációban, vagy mennyi megfáradt, elkeseredett középkorú, idős rója a heteket az életben. Jézus azt mondja, Ő olyan örömet kínál **(8. dia)**, amit senki nem vehet el tőlük: „**örömötöket senki sem veheti el tőletek**”. Azt mondja Pál, mindenkor, minden helyzetben örüljete! Na, de tud az ember minden helyzetben, minden körülmények között örülni, amikor szét néz és látja, hogy mennyi szenvedés, mennyi nélkülözés, fájdalom van az életben? Hogy lehet így örülni? Az öröm egy sokkal mélyebb, mint egy pillanatnyi, felszínes érzelmi állapot. Nem arról van szó, hogy az ember érzéketlenül, empátia, lojalitás, együttérzés nélkül örül, a másikkal pedig nem foglalkozik. Az öröm egészen a szív mélyéről indul. Olyan, mint a forrásvíz, egészen mélyen buzog. Valaki egyszer úgy fogalmazott – és engem ez úgy megragadott –, hogy borzolhatják erős, hatalmas hullámok **(9. dia)** az életünket, a felszínen a vihar hullámai korbácsolhatják a mindennapjainkat, de néhány méterrel az óceán felszíne alatt **(9/a dia)** a teljes nyugalom van. Valahogy ilyen a Krisztusban

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

kapott öröm. A szív felszínét, a mindennapokat borzolhatják a mindennapi nehézségek, terhek, lehetnek viharok az életünkben, olyan pillanatok, mikor nem lenne ok az öröme, a boldogságra, mikor könnyek, fájdalmak szegélyezik a hívők életét, de a szív mélyén áttörhetetlen nyugalom, öröm, békesség van. Ebben a lelki állapotban néz farkasszemet a nehézségekkel, próbatételekkel, és ha a megpróbáltatások viharokat szülnek is, azt a lelki állapotot, a szív állapotát nem befolyásolják. Ezért vehetjük komolyan ezt a páli tanácsot, „mindenkor örüljete!” Így bízta magát a hívő ember Krisztusra, akinek van hatalma lecsendesíteni a tengert. Az imádság, az Úrral való beszélgetés egy ilyen lecsendesítés. Ezért vehetjük komolyan azt a bátorítást Páltól, „szüntelen imádkozzatok!” Ha a mindenkor kifejezéssel arra gondolt Pál, hogy minden helyzetben, minden körülmények között, akkor a „szüntelen” szóval arra gondolt, hogy ne szűnjünk meg imádkozni, könyörögni.

Az imádságot milyen sokan csak szükségmegoldásnak használják, olyan végső menedéknek. Pedig valaki egyszer azt

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mondta **(10. dia)**: „*Legyen az imádság az első lépés, és ne a végső megoldás!*” A legtöbben végső megoldásként használják az imádságot, amikor már minden **(11. dia)** ajtó bezárult, amikor már minden lehetőség, alternatíva kimerült, amikor kérdés, hogy merre menjen tovább, amikor minden olyan kilátástalan, akkor egy egyszerű „Uram, segíts meg!” kiáltással próbálják végső elkeseredettségükben megszólítani Istent. Pál apostol a szüntelen imádkozatok időbeli határozóval azt mondja, járja át az életeteket az imádság, legyen jellemző rátok az imádkozó élet. Valaki egyszer az imádságot, az imádkozást a lélegzetvételhez hasonlította. Legyen olyan természetes és rendszeres az imádság, mint a lélegzetvétel. Sokféle imádság lehet, de nagyon fontos jellemzője kell, hogy legyen, legyen őszinte, szívből fakadó. Őszintén és szívből fakadóan lehet imádságban Isten elé tárni mindent, ami bánt, ami nyomaszt, amiért hálát lehet adni. Összeszedtem, hogy milyen imádságaink lehetnek, mert az ember különböző élethelyzetben, különböző állapotban lehet, és szólíthatja meg Istent.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

(12. dia) Imádságban dicsőíthetjük Istent. Áldhatjuk mindazért, amit elvégzett az életünkben, ahogy igazgatja sorsunkat, mindennapjainkat. Erre bátorít bennünket Igéjében is, ahogy a Zsoltárok könyvében olvashatjuk: „²**Áldom az URat mindenkor, állandóan őt dicséri szám.** ³**Az ÚRral dicsekszik lelkem.**” Zsolt 34,2-3.

(12/a dia) Imádságban hálát adhatunk mindenért. A nehezeért, melyeken keresztül formált, a próbatételekért, melyekben hitemet megpróbálta, az örömekért, melyekben nem engedett elcsüggedni. Annyi mindenért adhatunk hálát, csak sokszor észre sem vesszük, mert természetesek, mert elmegyünk mellettük, mert hozzászoktunk. Igéjében azzal bátorít: „**Adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.**” Ef 5,20

(12/b dia) Imádságban odamehetünk őszintén Isten elé bűnünkkel és bűnvallásban feltárhatjuk mindazt, ami nyomja szívünket, amivel megbántottuk Őt és másokat is. János apostol

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

azt írja: „**Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszagtól.**” I Jn 1,9. Bűnvalló imádságunkban rendezhetjük Istennel bűneinket és ígérete szerint a megvallott bűnöket Ő nem hagyja rendezetlenül.

(12/c dia) Sokan ezzel a résszel szokták kezdeni és olyan gyorsan le is szokták tudni azzal, hogy „Uram, segíts meg!”, „Add meg ezt...”. A Krisztusban hívő ember komolyan veheti ezt a kérő imádságot és nem követelőzik, hanem kér azzal a hittel, hogy legyen meg a te akaratod, bármi is lesz, bárhogyan is döntesz. Mert Isten nem „imaautomata”, mi mondjuk, „bedobjuk”, aztán kijön, megadja. A kérdésben feltárom Isten előtt, ami a szívemen van, de tudom, hogy az Atya olyan, mint egy jó szülő, az érdekemben nem mindig kapom meg, vagy nem mindig azt kapjuk, amit mi gondolunk vagy kérünk. Igéjében azonban így bátorít bennünket „**Semmiért se aggódjatok,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt;” Fil 4,6.

(12/d dia) A közbenjáró imádságban szívemen hordozom a betegeket, az elesetteket, a nélkülözőket, a vigasztalásra szorulókat, a terheket hordozókat és nem feledkezem meg róluk. A közbenjáró imádságban mindig érzem a magam felelőségét is, hogy számon tartsam őket. Jakab azt mondja „**imádkozzatok egymásért,**” Jk 5,16

(12/e dia) Ez a legnehezebb, csendben lenni, passzívnak lenni és nem cselekedni, izegni-mozogni, hanem türelmesen várni Isten cselekvésére, válaszára. A zsolttáros azt írja „**Légy csendben, és várj az ÚRra!**” Zsolt 37,7. Egy műtétnél, egy diagnózisnál, egy betegségben, egy próbatételben várni türelmesen, hogy Isten válaszoljon, mennyire nehéz. Emlékszem, jó néhány évvel ezelőtt a feleségem egy tüdőszűrő vizsgálaton fennakadt és azt mondták, hogy egy foltot látnak a tüdején és egy másik géppel meg kell jobban vizsgálni, mert lehet bármi.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Ez a bármi aztán nagyon aggodalomra adott okot. Kaptunk is időpontot jó néhány hónappal későbbre. Közben imádkoztunk, hordoztuk, de olyan nehéz volt várni, csendben várni. Édesanyám segítségével aztán kivizsgálásra került jóval hamarabb, és megnyugtató, hogy „csak” egy lábon kihordott tüdőgyulladás volt. Milyen nehéz várni, csendben várni, türelemmel Isten szavára, vezetésére. Isten sokszor a késleltetéssel is türelemre akar tanítani bennünket.

Ezek az imádságfajták nem csupán egy-egy imádságot-fajtát jelölnek, hanem egy sorrendet is mutatnak. Amikor Isten arra bátorít bennünket, hogy szüntelenül imádkozzunk, akkor imádságunkban legyen egy sorrendiség is, először dicsőítsük Őt, adjunk Neki hálát, vigyük elé bűneinket, aztán fogalmazzuk meg kéréseinket, közben gondoljunk másokra is és hordozzuk őket is a szívünkön és végül várjunk Isten válaszára, azaz olvassuk az Ő Igéjét, amiben megérthetjük Isten akaratát!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Életünkre legyen jellemző az Istennel való beszélgetésnek a készsége.

Befejezésül Pál azt írja, **(13. dia)** „mindenért hálát adjatok!” Ahogy az előbb említettem, a természetes dolgokhoz az ember olyan könnyen hozzá szokik. Hogy van kenyér az asztalon, hogy szerető család veszi körül, szerető feleség, szerető férj, drága gyermekek, van munkahely, rendszeres havi jövedelem. Amikor hétről-hétre jártam ki a határra a tavalyi esztendőben, vagy amikor kint voltam Kárpátalján idén, olyan sokszor megfogalmazódott bennem az, hogy amit itt meg van, és ami ott nincs meg, mennyi mindenért hálát adhatok. Panaszkodunk itt az életkörülményekre, az utakra, az infrastruktúrára, az egészségügyre, az oktatásra. Ki kell menni Kárpátaljára és meg kell nézni, hogy egy-egy kárpátaljai magyar vagy ukrán milyen szolgáltatásokat kap, milyen körülmények között tanítanak és tanulnak. Sajnos meg van az a rossz tulajdonságunk, hogy mindig a jobbhoz hasonlítjuk magunkat, pl. nyu-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

gathoz. A jólétnél mindig nyugathoz és nem kelethez viszonyítunk. De, amikor a bűn kérdése jön elő, akkor mi mindig a rosszabbhoz hasonlítjuk magunkat és azzal nyugtatgatjuk magunkat, hogy vannak nálunk rosszabbak, bűnösebbek. Érdekesek vagyunk mi, emberek. Annyi mindenért hálát adhatunk, de a hálátlanság mindig elégedetlenséget szül. Mindig mindennel elégedetlenek vagyunk, ez sem jó, az sem jó, pedig olyan sok mindenért hálát adhatnánk, annyi mindennel megelégedhetnénk, de hálátlanságunkból az elégedetlenség lesz. És akkor mindig dől belőlünk az elégedetlenség, hogy mi nem jó. Ha valaki megtanul hálás lenni, akkor fog tudni elégedett is lenni.

(14. dia)

- **mindenkor örüljete**
- **szüntelenül imádkozzate**
- **mindenért hálát adjate**

Ez a három, amit most kiemeltünk Pál szavaiból, egészen gyakorlati lépések Jubilate, az örvendezés vasárnapján. Lássuk

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

meg, hogy az értünk meghalt és feltámadott Jézus Krisztus, aki életet, örömet és üdvösséget szerzett nekünk, már ez önmagában hálaadásra és örvendezésre indíthat bennünket. Ez az örvendezés, a szív mélyén mondott hála megelégedettséget ad mindannyiuknak. Így tekintsük Jubilate vasárnapjára!

Ámen!